

Stk. 4. Har kreditgiveren fået pant i fast ejendom, jf. § 30, stk. 2, gælder reglerne i stk. 1-3 kun i det omfang, andet ikke følger af reglerne om tinglyste pantebreve i fast ejendom.

Kapitel 10

Køb med ejendomsforbehold

Ejendomsforbeholds gyldighed

§ 33. Ejendomsforbehold er kun gyldigt, såfremt

- 1) det er aftalt senest ved overgivelsen af det købte til forbrugeren,
- 2) det samlede beløb, der skal betales, jf. § 9, stk. 1, nr. 5, overstiger 2.000 kr.,
- 3) kredit-købet ikke er sket i henhold til en aftale om kredit med variabelt lånebeløb, og
- 4) sælgeren ved overgivelsen af det købte er fyldestgjort for mindst 30 pct. af kontantprisen, jf. § 19, stk. 2.

Stk. 2. Ved salg af bøger er det uanset bestemmelsen i stk. 1, nr. 4, tilstrækkeligt, at sælgeren, inden nogen del af det købte overgives til forbrugeren, er fyldestgjort for et beløb svarende til det største beløb, der efter aftalen forfalder inden for en måned.

Stk. 3. Ejendomsforhold kan ikke aftales til sikkerhed for, at forbrugeren opfylder sine forpligtelser efter et andet køb eller i øvrigt betaler beløb, som kreditor ikke kan godskrive sig efter § 37.

Kreditgiverens adgang til fyldestgørelse

§ 34. Kreditgiveren skal søge sig fyldestgjort for sit tilgodehavende ved tilbagetagelse af det solgte, jf. dog § 35, stk. 2. Kreditgiveren kan kun i de tilfælde, der er nævnt i §§ 40-41, foretage udlæg i forbrugerenes øvrige aktiver. Udlæg kan foretages på grundlag af fogedrettens opgørelse af kravet.

Betingelser for tilbagetagelse

§ 35. Kreditgiveren kan umiddelbart på grundlag af købekontrakten søge sig fyldestgjort for sit tilgodehavende hos forbrugeren gennem tilbagetagelse af det solgte ved fogedrettens hjælp, hvis kontrakten

- 1) er underskrevet af forbrugeren og overgivet til den pågældende i genpart, og
- 2) indeholder ejendomsforbehold.

Stk. 2. Tilbagetagelse af det solgte kan uanset forbrugerenes samtykke ikke ske, hvis det efter

retsplejelovens § 509, stk. 1, eller § 515, stk. 2, ville være undtaget fra udlæg.

§ 36. Hvis forbrugeren, inden der er sket tilbagetagelse af det solgte, har betalt det beløb, som ikke blev betalt i rette tid, med tillæg af renter og kreditgiverens eventuelle omkostninger, kan kreditgiveren ikke tage det solgte tilbage, forlange betaling af beløb, som ellers ikke ville være forfaldet, eller gøre anden aftalt særlig retsvirkning af undladelsen gældende, medmindre dette på grund af særlige omstændigheder ved misligholdelsen må anses for påkrævet.

Opgørelse af fordringen

§ 37. Vil kreditgiveren i et køb med ejendomsforbehold tage det solgte tilbage, kan denne ved opgørelsen af sit tilgodehavende kun medregne:

- 1) Den ubetalte del af fordringen med fradrag efter § 26, stk. 2-3,
- 2) rente af forfaldne ydelser og
- 3) nødvendige omkostninger ved tilbagetagelsen, herunder inkassoomkostninger, medmindre § 24 er til hinder herfor.

Opgørelse af det solgtes værdi

§ 38. Tages det solgte tilbage, skal dets værdi ved tilbagetagelsen indgå i opgørelsen mellem parterne til fordel for forbrugeren.

Stk. 2. Ved det solgtes værdi forstås det beløb, som sælgeren kan opnå ved at sælge tingen på hensigtsmæssig måde, eventuelt efter en rimelig istandsættelse.

§ 39. Hvis det solgtes værdi overstiger det beløb, som kreditgiveren kan beregne sig efter § 37, kan kreditgiveren kun tage tingen tilbage, hvis det overskydende beløb samtidig betales til forbrugeren.

§ 40. Er det solgtes værdi mindre end kreditgiverens tilgodehavende efter § 37, har kreditgiveren kun krav på betaling af det overskydende beløb, i det omfang særlige omstændigheder taler derfor, navnlig hvis forbrugeren har udvist forsømmelighed ved brugen eller opbevaringen af det købte eller har lagt hindringer i vejen for tilbagetagelsesforretningen.

§ 41. Hvis det solgte ikke findes hos forbrugeren under tilbagetagelsesforretningen, eller hvis § 35, stk. 2, hindrer tilbagetagelse af det